

LT

LT

LT



EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 2.2.2009
KOM(2009) 29 galutinis

2009/0004 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje

(pateikta Komisijos)

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

PASIŪLYMO APLINKYBĖS

Pasiūlymo pagrindas ir tikslai

Globalizacijos epochoje valstybių narių savitarpio pagalbos apmokestinimo ir ypač tiesioginio apmokestinimo srityje poreikis sparčiai didėja. Mokesčių mokėtojų judumas, tarpvalstybinių sandorių skaičius ir finansinių priemonių internacionalizavimas itin sparčiai didėja, todėl valstybėms narėms vis sunkiau tinkamai apskaičiuoti mokėtinus mokesčius, nes mokesčių lygio atžvilgiu jos laikosi nacionalinio suverenumo.

Dėl šių vis didėjančių sunkumų teisingai įvertinti mokesčius kenkiama apmokestinimo sistemų veikimui ir kyla dvigubo apmokestinimo problemų, o tai skatina sukčiauti mokesčių srityje ir vengti mokesčių, tuo tarpu kontrolės įgaliojimai tebetaikomi nacionaliniu lygmeniu.

Taigi viena atskira valstybė narė negali valdyti savo vidaus apmokestinimo sistemos, ypač kiek tai susiję su tiesioginiu apmokestinimu, negaudama informacijos iš kitų valstybių narių. Siekiant įveikti neigiamą šio reiškimo poveikį, būtina sukurti naują valstybių narių mokesčių administraciją administracinio bendradarbiavimo tvarka.

Būtina parengti priemones, kurios galėtų sukelti valstybių narių pasitikėjimą ir pagal kurias visoms valstybėms narėms būtų nustatytos tokios pat taisyklės, prievolės ir teisės. Šiuo atžvilgiu naujausiose teismo bylose buvo pastebėta, kad praktinis bendradarbiavimo mechanizmų veikimas gali būti neveiksmingas ir nepakankamas, tačiau valstybės narės negali remtis savo mokesčių institucijų bendradarbiavimo trūkumais, kad pateisintų pagrindinių laisvių apribojimus.

Taigi būtina taikyti visiškai naują požiūrį ir parengti visiškai naują tekstą, kad valstybėms narėms būtų suteikti įgaliojimai veiksmingai bendradarbiauti tarptautiniu lygmeniu siekiant įveikti neigiamą vis didėjančios globalizacijos poveikį vidaus rinkai. Administracinis bendradarbiavimas iš esmės suteikia nacionaliniams teisės aktams daugiau svarbos, bet jų nepakeičia ir nederina.

Bendrosios aplinkybės

Galiojanti 1977 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyva 77/799/EEB dėl valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio pagalbos tiesioginio apmokestinimo ir draudimo įmokų apmokestinimo srityje nebėra tinkama priemonė. Pagrindiniai jos trūkumai buvo išnagrinėti aukšto lygio Tarybos kovos su sukčiavimu darbo grupės 2000 m. gegužės mėn. ataskaitoje (dokumentas Nr. 8668/00), o vėliau – Komisijos 2004 m. (COM (2004)611 galutinis) ir 2006 m. (COM (2006)254 galutinis) komunikatuose. Jie taip pat buvo paminėti nuomonėje, kurią valstybės narės pareiškė per konsultacijas, surengtas prieš parengiant šį Tarybos direktyvos pasiūlymą.

Aplinkybės, kuriomis buvo parengta ši direktyva, net ir su vėlesniais pakeitimais, skyrėsi nuo dabartinių vidaus rinkos reikalavimų. 1977 m. nebuvo laisvos apyvartos, o integracijos lygis buvo labai menkas. Šiandien tarptautinės savitarpio pagalbos interesais valstybėms narėms reikia naudoti kitokias nei galiojanti direktyva priemones. Dėl tokios padėties kyla neaiškumų ir prieštaraujama skaidrumo, vienodo požiūrio, sąžiningos konkurencijos principams bei sklandžiam vidaus rinkos veikimui. Galiojanti direktyva praktiškai nebegali atitikti dabartinių administracinio bendradarbiavimo

reikalavimų.

Pirmasis bandymas riboti tarptautinio pobūdžio investicijų neigiamą apmokestinimo poveikį matomas Direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo. Tačiau ši direktyva susijusi tik su tam tikros rūšies santaupomis. Vis dėlto ši direktyva dėl santaupų taip pat rodo, kad suvienodinus priemones ir dokumentus valstybės narės gali tinkamai ir veiksmingai keisti informacija.

Pagerinta priemone, skirta administraciniam bendradarbiavimui apmokestinimo sektoriuje, bus užtikrintas ir palaikomas visiškas nacionalinis suverenumas mokesčių rūšių ir lygio požiūriu. Stokojant derinimo šioje srityje, didesnis administracinis bendradarbiavimas mokesčių srityje yra vienintelis būdas teisingai įvertinti mokesčius, taip užkertant kelią mokesčių sukčiavimui bei vengimui ir kovojant su šiais reiškiniais. Stipresnis administracinis bendradarbiavimas mokesčių srityje ypač svarbus valstybių narių ir ES interesams, o pagrindinis jo tikslas – veiksmingiau ginti valstybių narių finansinius interesus ir vengti rinkos iškraipymų.

Pasiūlymo srityje taikomos nuostatos

Nuo 1979 m. iki 1992 m. PVM buvo įtrauktas į Direktyvos 77/799/EEB taikymo sritį. Nuo 1992 m. iki 2004 m. į tos direktyvos taikymo sritį buvo įtraukti ir akcizai. Tačiau atsižvelgusi į aukšto lygio Tarybos kovos su sukčiavimu darbo grupės išvadas, pateiktas 2000 m. gegužės mėn. ataskaitoje, kurioje buvo nustatyta, jog šia direktyva negalima įgyvendinti jos tikslų, Komisija pateikė dviejų atskirų reglamentų, kurių tikslas – sukurti visiškai naują administracinio bendradarbiavimo PVM ir akcizų klausimais aplinką, projektus. Šie reglamentai buvo priimti atitinkamai 2003 m. spalio 7 d. – dėl PVM (Reglamentas (EB) Nr. 1798/2003) ir 2004 m. lapkričio 16 d. – dėl akcizų (Reglamentas (EB) Nr. 2073/2004). Taigi PVM ir akcizai buvo pašalinti iš Direktyvos 77/799/EEB taikymo srities.

Panašaus požiūrio laikomasi ir šiame pasiūlyme. Naujojoje pagerintoje direktyvoje nustatyta organizacinė schema, bendros darbo tvarkos taisyklės, bendros keitimosi informacija formos, formatai ir kanalai. Joje taip pat nustatyta komiteto procedūra, kad būtų sprendžiami techninių priemonių ir dalijimosi informacija klausimai, kuriamos priemonės ir rengiami dokumentai siekiant kiek įmanoma mažinti kliūtis veiksmingai keisti informacija.

Be to, Direktyvos 77/799/EEB taikymo sritis apsiriboja tiesioginiais mokesčiais ir draudimo įmokomis, o dabartinis pasiūlymas apima visus netiesioginius mokesčius, kurie atskirame Europos bendrijos teisės akte dar neaptariami, t. y. netiesioginius mokesčius, išskyrus PVM ir akcizus. Šiame pasiūlyme iš esmės pirmą kartą nustatomas taisyklių rinkinys, skirtas keletui mokesčių, kuriems netaikoma jokia galiojanti Bendrijos teisinė sistema.

Derėjimas su kitomis Sąjungos politikos sritimis ir tikslais

Netaikytina.

KONSULTACIJOS SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMAS

Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis

Konsultacijų metodai, pagrindiniai tiriamieji sektoriai ir bendras respondentų apibūdinimas

Konsultacijos vyko darbo grupėse ir panaudojant klausimyną dėl pasiūlymų, kaip pagerinti dabartinę padėtį.

Atsakymų santrauka ir kaip į juos buvo atsižvelgta

Bendra valstybių narių nuomone, reikia pagerinti visą dabartinę direktyvą. Pabrėžta, kad dabartinės formos direktyva negali būti nustatytas bendras prievolės lygis, kuris atitiktų numatytus jos tikslus. Taip pat pareikštos aiškios nuomonės dėl naujosios priemonės turinio.

Komisija atsižvelgė į valstybių narių nuomones ir pateikė Tarybos direktyvos pasiūlymą.

Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas

Nepriklausomo tyrimo neprireikė.

Poveikio vertinimas

Šio pasiūlymo poveikio vertinimas nebuvo atliktas.

Taip pat buvo svarstyta galimybė iš dalies pakeisti galiojančią direktyvą. Tačiau dėl pirmiau nurodytų priežasčių nuspręsta, kad tai nėra tikslinga.

TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

Siūlomų veiksnių santrauka

Komisija siūlo Tarybai priimti naują direktyvą dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje.

Tikslas – parengti aukštos kokybės teisinę priemonę, skirtą administraciniam bendradarbiavimui apmokestinimo srityje didinti, siekiant užtikrinti sklandų vidaus rinkos veikimą išvengiant neigiamo žalingos mokesčių praktikos poveikio.

Taikant tokį požiūrį, šis bendradarbiavimas turės būti suderintas su galiojančiomis nuostatomis administracinio bendradarbiavimo dėl PVM ir akcizų srityje.

Teisinis pagrindas

EB sutarties 93 ir 94 straipsniai.

Subsidiarumo principas

Subsidiarumo principas taikomas tiek, kiek pasiūlymas nepriklauso išimtinai Bendrijos kompetencijai.

Pasiūlyme nustatytų tikslų valstybės narės negali tinkamai pasiekti dėl šios (-ių) priežasčių (-čių).

Nacionalinių mokesčių institucijų kompetencija tradiciškai apribota jų teritorija. Kovai su mokesčių sukčiavimu, kaip patvirtinta daugybėje Komisijos dokumentų, būtina imtis veiksnių ES lygmeniu.

Šių institucijų administracinis bendradarbiavimas gali būti pagrįstas dvišaliais ar daugiašaliais susitarimais. Tokios nuostatos paprastai įtraukiamos į sutartis dėl dvigubo

apmokestinimo išvengimo, kurių taikymo sritis paprastai apribota pajamų mokesčiais. Tačiau teisingo mokesčių vertinimo, tarpvalstybinio mokesčių sukčiavimo ir mokesčių vengimo klausimus galima spręsti tik imantis bendrų priemonių ES lygmeniu.

Veikiant Bendrijos lygmeniu pasiūlymo tikslai bus lengviau pasiekti dėl šios (-ių) priežasties (-čių).

Valstybės narės pačios pareiškė, kad reikia nustatyti bendrą labiau saistančių ES taisyklių, kurios būtų taikomos Europos Sąjungos teisės aktuose dar nenumatytiems visų rūšių mokesčiams, rinkini. Taikant tokias pat administracinio bendradarbiavimo sąlygas, būdus ir praktiką visiems šiems mokesčiams, turėtų palengvėti institucijų darbas ir padidėti informacijos, kuria keičiamasi, apimtis bei pagerėti tos informacijos kokybė. Išsamesnės ir pagerintos direktyvos priėmimas padės pasiekti šį tikslą.

Mokesčių sukčiavimo, kurio svarbiausias požymis – mokesčių nemokėjimas, lygis Europos Sąjungoje labai aukštas. Kovai su juo būtinos suvienytos pastangos, o tai galima geriau pasiekti taikant pagerintą Bendrijos priemonę, kurioje būtų pateiktos bendros darbo tvarkos taisyklės ir nuostatos dėl bendrų būdų, formų, formatų ir ryšio kanalų.

Komisijos vertinimais, priėmus naują direktyvą padaugės administracinio bendradarbiavimo rūšių (daugiau prašymų suteikti informaciją, savanoriškas keitimasis informacija, privalomas keitimasis informacija, viena laikė kontrolė, auditorių lankymasis kitų valstybių narių patalpose ir dalijimasis informacija).

Atsižvelgiant į dalyko pobūdį, sąlygoms ir darbo tvarkos taisyklėms, principams ir priemonėms būtina taikyti bendrą požiūrį, kurį galima nustatyti tik bendru teisės aktu.

Taigi pasiūlymas atitinka subsidiarumo principą.

Proporcingumo principas

Pasiūlymas atitinka proporcingumo principą dėl šios (-ių) priežasties (-čių).

Siūlomame veiksme tik nustatomos bendrosios darbo tvarkos taisyklės ir priemonės, kurios turėtų palengvinti kasdienį administracinį valstybių narių bendradarbiavimą, taigi valstybės narės tebėra visiškai atsakingos už savo vidaus išteklių organizavimą ir paskirstymą bei už sprendimus, kuriais atvejais imtis tarptautinio administracinio bendradarbiavimo ir kaip pasinaudoti rezultatais.

Siūlomas veiksmas nesukels Bendrijai, nacionalinėms vyriausybėms, regionų ir vietos valdžios institucijoms, ūkinės veiklos vykdytojams ir piliečiams jokios papildomos finansinės ir administracinės naštos; priešingai, jis turėtų racionalizuoti žmogiškąsias ir finansines sąnaudas, nes bus sukurtas bendras požiūris į tarptautinį administracinį bendradarbiavimą.

Pasirinkta priemonė

Siūlomos priemonės: direktyva.

Kitos priemonės nėra laikomos tinkamomis dėl šios (-ių) priežasties (-čių).

Pasiūlymo tikslas – sustiprinti, įtvirtinti ir modernizuoti galiojančios direktyvos nuostatas, kad būtų užtikrintas geresnis vidaus rinkos veikimas ir veiksmingesnis administracinis bendradarbiavimas. Dėl šios priežasties būtina pakeisti galiojančias direktyvos taisykles. Šiuo atveju tinkama teisinė priemonė yra direktyva.

POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturi poveikio Bendrijos biudžetui.

PAPILDOMA INFORMACIJA

Supaprastinimas

Pasiūlyme numatoma supaprastinti teisės aktus, valdžios institucijų (ES arba nacionalinių) administracines procedūras ir privačiųjų šalių administracines procedūras.

Teisės aktas supaprastinamas, nes jame pateikiamos bendros priemonės, kurias lengva aiškinti ir taikyti.

Valdžios institucijos galės naudoti bendras priemones ir dokumentus iš anksto nustatytoje organizacinėje sistemoje. Šiuo priemonių rinkiniu bus supaprastintas tarptautinis administracinis bendradarbiavimas. ES teisės aktų taikymo srities išplėtimas reikš, kad administracinės valdžios institucijoms nereikės remtis įvairiais teisės aktų rinkiniais, kiekviename iš kurių nustatytos atskiros taisyklės ir sąlygos, atsižvelgiant į reikalavimo, kuriam vykdyti prašoma bendradarbiauti, rūši.

Taikant supaprastintas procedūras, privačiosioms šalims, kurioms skirtas tarptautinis administracinis bendradarbiavimas, bus taikomos vienodos sąlygos.

Galiojančių teisės aktų panaikinimas

Priėmus šį pasiūlymą, galiojantys teisės aktai bus panaikinti.

Išsamus pasiūlymo paaiškinimas

I skyriuje aptariami bendro pobūdžio klausimai. 1 straipsnyje apibrėžiamas direktyvos tikslas ir būdas, kuriuo valstybės narės turi bendradarbiauti viena su kita.

2 straipsnis susijęs su direktyvos taikymo sritimi – pagal jį valstybių narių bendradarbiavimas išplečiamas, kad apimtų visų rūšių mokesčius. Šiame straipsnyje vadovaujamosi Jungtine Europos Tarybos ir EBPO konvencija dėl tarpusavio administracinės pagalbos mokesčių klausimais. Į taikymo sritį įtraukiami netiesioginiai mokesčiai, kuriems galiojantys Europos Sąjungos administracinio bendradarbiavimo teisės aktai dar netaikomi. Tai reiškia, kad, be PVM ir akcizų, direktyva taikoma visiems kitiems netiesioginiams mokesčiams (kartu su tiesioginiais mokesčiais) siekiant padidinti bendradarbiavimo veiksmingumą.

3 straipsnyje pateikiamos apibrėžtys, kurių nėra galiojančiose nuostatose.

4 straipsnis pagrįstas galiojančiame PVM reglamente dėl administracinio bendradarbiavimo nustatyta užduočių organizavimo tvarka, kur reikia pakeista.

II skyrius skirtas keitimuisi informacija. 5 ir 6 straipsniai susiję su keitimusi prašoma

informacija ir administraciniais tyrimais. 7 straipsnyje reglamentuojami informacijos teikimo terminai. 7 straipsnio 5 ir 6 dalys parengtos atsižvelgus į 2002 m. EBPO pavyzdinį susitarimą dėl keitimosi informacija mokesčių klausimais.

8 straipsnyje aptariamas privalomas keitimasis informacija. Pasiūlyme nurodoma privalomai keistis informacija apie tam tikras pajamų rūšis, kurios bus nustatytos taikant komitologijos procedūrą. Dėl kitų pajamų rūšių valstybėms narėms leidžiama sudaryti papildomus susitarimus.

9 straipsnyje numatytas savanoriškas keitimasis informacija.

III skyriuje aptariamas kitų formų administracinis bendradarbiavimas. I skirsnyje reglamentuojamas pareigūnų buvimas kitų valstybių narių administracinėse patalpose ir jų dalyvavimas administracinėse procedūrose. Prašančiosios valstybės narės pareigūnams leidžiama naudotis valstybės narės, į kurią kreipiamasi, pareigūnams suteiktais tikrinimo įgaliojimais.

II skirsnio, kuris skirtas vienalaikiai kontrolei, 11 straipsnyje paliekama 2004 m. priimtos direktyvos 8b straipsnio redakcija.

III skirsnio 12 straipsnis dėl administracinio pranešimo taip pat yra palyginti nauja galiojančios direktyvos nuostata, todėl jis buvo paliktas.

Atsižvelgus į valstybių narių pageidavimą nustatyti griežtesnę nuostatą, IV skirsnio 13 straipsnyje sugriežtinama prievolė teikti atsiliepimus. Atsiliepimais šioje srityje dirbantys pareigūnai skatinami geriau taikyti įvairias keitimosi informacija formas.

V skirsnio 14 straipsnyje reglamentuojama valstybių narių prievolė dalytis patirtimi. Straipsnyje išplečiamas 24 straipsnyje nurodyto komiteto vaidmuo, kad jis galėtų veikti ir kaip konsultacinis komitetas.

IV skyriaus 15 straipsnyje aptariamas informacijos ir dokumentų atskleidimas. Pasiūlyme taikomas platus požiūris, o tikslas – apginti valstybių narių ir mokesčių mokėtojų interesus.

16 straipsnyje pateikiami neproporcingos administracinės naštos ir išsamumo principai bei nustatomas pagrindas atsisakyti bendradarbiauti.

17 straipsnyje aptariami šių prievolių apribojimai. Pirmoje pastraipoje, pagrįstoje EBPO pavyzdinės mokesčių konvencijos 26 straipsnio 4 dalimi, nustatyta, kad savi mokesčių tikslai ir vidaus interesai negali būti atsisakymo pagrindu, o antra pastraipa, pagrįsta EBPO pavyzdinės mokesčių konvencijos 26 straipsnio 5 dalimi, skirta užtikrinti, kad 16 straipsnio 2 ir 4 dalyse nustatyti apribojimai nebūtų taikomi atsisakant teikti informaciją vien dėl to, kad informaciją turi bankai ir kitos finansų įstaigos, kai tokia informacija susijusi su asmeniu, kuris yra prašančiosios valstybės narės rezidentas mokesčių tikslais.

18 straipsnyje pateikiamas didžiausio palankumo valstybės principas, pagal kurį valstybė narė turi bendradarbiauti su kita valstybe tokiomis pat sąlygomis, kaip ir trečioji šalis.

19 straipsnyje aptariamos bendros keitimosi informacija formos ir kompiuteriniai formatai. Bendros formos jau rengiamos ir naudojamos bandomojoje programoje. Privalomo keitimosi informacija blankui bus naudojamas formatas, kuris naudojamas privalomam keitimuisi informacija vadovaujantis Direktyvos 2003/48/EB (dėl santaupų apmokestinimo) 9 straipsnį.

20 straipsnyje atsižvelgta į valstybių narių pageidavimus dėl ribinio dydžio ir kalbų vartojimo tvarkos. CCN/CSI tinklas plačiai naudojamas valstybėse narėse ir atitinka Komisijos ketinimus užtikrinti, kad visos mokesčių sistemos naudotų tuos pačius kanalus.

21 straipsnyje nurodomos specialiosios prievolės dėl administracinio bendradarbiavimo mokesčių klausimais valstybėse narėse ir tarpusavyje.

V skyriaus 22 straipsnyje nustatomas Komisijos ir valstybių narių santykis. Valstybės narės atsako už visos svarbios informacijos apie direktyvos veikimą perdavimą.

VI skyriaus 23 straipsnyje reglamentuojami santykiai su trečiosiomis šalimis. Atsižvelgus į naujausius sukčiavimo atvejus, su kuriais buvo susijusi ES valstybė narė ir trečioji šalis, pasiūlyme nurodoma privalomai dalytis informacija, gaunama iš ne ES valstybių narių.

VII skyriaus 24 straipsnyje įsteigiamas Administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje komitetas šios direktyvos veikimui stebėti. Jis taip pat gali veikti kaip konsultacinis komitetas.

25 straipsnyje nustatoma prievolė įvertinti šios direktyvos veikimą, šiuo atveju – po penkerių metų nuo jos įsigaliojimo datos.

26 straipsnis skirtas galiojančioms nuostatomis panaikinti, 27 straipsnis susijęs su valstybių narių atliekamu šios direktyvos perkėlimu į nacionalinę teisę, o 28 straipsnyje nustatomas šios direktyvos įsigaliojimas ir taikymas nuo 2010 m. sausio 1 d.

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 93 ir 94 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą¹,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę²,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę³,

kadangi:

- (1) Globalizacijos epochoje valstybių narių savitarpio pagalbos apmokestinimo srityje poreikis sparčiai didėja. Mokesčių mokėtojų judumas, tarpvalstybinių sandorių skaičius ir tarptautinis finansinių priemonių internacionalizavimas itin sparčiai didėja, todėl valstybėms narėms sunku tinkamai apskaičiuoti mokėtinus mokesčius. Dėl šių vis didėjančių sunkumų kenkiama apmokestinimo sistemų veikimui ir kyla dvigubo apmokestinimo problemų, o tai skatina sukčiauti mokesčių srityje ir vengti mokesčių, tuo tarpu kontrolės įgaliojimai tebetaikomi nacionaliniu lygmeniu. Taigi visa tai kelia pavojų vidaus rinkos veikimui.
- (2) Todėl viena atskira valstybė narė negali valdyti savo vidaus apmokestinimo sistemos, ypač kiek tai susiję su tiesioginiu apmokestinimu, negaudama informacijos iš kitų valstybių narių. Siekiant įveikti neigiamą šio reiškinio poveikį, būtina sukurti naują administracinio valstybių narių mokesčių administracijų bendradarbiavimo tvarką. Būtina parengti priemones, kurios galėtų sukelti valstybių narių pasitikėjimą ir pagal kurias būtų nustatytos visoms valstybėms narėms taikomos tokios pat taisyklės, prievolės ir teisės.
- (3) Todėl būtina taikyti visiškai naują požiūrį ir parengti naują tekstą, kad valstybėms narėms būtų suteikti įgaliojimai veiksmingai bendradarbiauti tarptautiniu lygmeniu siekiant įveikti vis didėjančios globalizacijos neigiamą poveikį vidaus rinkai. Dėl paties administracinio bendradarbiavimo didėja nacionalinių teisės aktų svarba, bet jie nėra keičiami ar derinami.
- (4) Tokiomis aplinkybėmis galiojančioje 1977 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyvoje 77/799/EEB dėl valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio pagalbos tiesioginio apmokestinimo ir draudimo įmokų apmokestinimo srityje nustatytos priemonės nebėra tinkamos. Dideli šios direktyvos trūkumai buvo išnagrinėti aukšto

¹ OLC [...], [...], p. [...].

² OLC [...], [...], p. [...].

³ OLC [...], [...], p. [...].

lygio Tarybos kovos su sukčiavimu darbo grupės 2000 m. gegužės mėn. ataskaitoje (dokumentas Nr. 8668/00), o vėliau – Komisijos 2004 m. (COM (2004)611 galutinis) ir 2006 m. (COM (2006)254 galutinis) komunikatuose.

- (5) Aplinkybės, kuriomis buvo parengta Direktyva 77/799/EEB, net ir su vėlesniais pakeitimais, skyrėsi nuo dabartinių vidaus rinkos reikalavimų. Šiandien Direktyva 77/799/EEB nebegali atitikti naujų administracinio bendradarbiavimo reikalavimų.
- (6) Atsižvelgiant į suderinimų, kuriuos reikės atlikti, skaičių ir svarbą, vien galiojančios direktyvos pakeitimo nepakaktų tikslams pasiekti. Todėl Direktyva 77/799/EEB turi būti panaikinta ir pakeista nauja teisine priemone. Ta priemonė turėtų būti taikoma tiesioginiams ir netiesioginiams mokesčiams, kuriems kiti Bendrijos teisės aktai dar netaikomi. Taigi manoma, kad veiksmingam administraciniam bendradarbiavimui naujoji direktyva yra tinkama priemonė.
- (7) Visų pirma būtina nustatyti aiškesnes ir tikslesnes valstybių narių administracinį bendradarbiavimą reglamentuojančias taisykles.
- (8) Už administracinį bendradarbiavimą atsakingos vietos ar nacionalinės įstaigos turėtų aktyviau palaikyti tiesioginį ryšį, o centrinių mokesčių srities ryšių tarnybų tarpusavio ryšiai turėtų būti laikomi įprastu dalyku. Stokojant tiesioginių ryšių, atsiranda neveiksmingumo, nepakankamai naudojami administracinio bendradarbiavimo susitarimai ir vėluojama perduoti informaciją. Taigi reikėtų numatyti nuostatą, kuria vadovaudamasi tarnybos aktyviau palaikytų tiesioginį ryšį, kad bendradarbiavimas būtų veiksmingesnis ir spartesnis.
- (9) Gavusios prašymą, valstybės narės turėtų keistis informacija apie konkrečius atvejus; valstybės narės, į kurias kreipiamasi su tokiu prašymu, turėtų atlikti reikalingus tyrimus tokiai informacijai gauti; jos taip pat turėtų laikytis iš anksto nustatytų prašymo vykdymo terminų.
- (10) Valstybės narės turėtų privalomai keistis visa informacija, jeigu valstybė narė turi pagrindo manyti, kad kitoje valstybėje narėje nebuvo laikomasi mokesčių įstatymų arba jų galėjo būti nesilaikoma, jeigu esama netinkamo apmokestinimo kitoje valstybėje narėje pavojaus arba jeigu kitoje valstybėje narėje dėl bet kokios priežasties buvo ar galėjo būti slepiami mokesčiai arba vengiama juos sumokėti, ypač kai skirtingose valstybėse narėse veikiančios įmonės viena kitai dirbtinai perveda pelną arba jeigu tokios dviejų valstybių narių įmonių operacijos atliekamos per trečiąją šalį, siekiant pasinaudoti mokesčiais privalumais.
- (11) Savanoriškas valstybių narių keitimasis informacija taip pat turėtų būti stiprinamas ir skatinamas.
- (12) Svarbu, kad vienos valstybės narės mokesčių administracijos pareigūnams būtų leidžiama būti kitos valstybės narės teritorijoje ir jie galėtų naudotis valstybės narės, į kurią kreipiamasi, pareigūnams suteiktais tikrinimo įgaliojimais.
- (13) Vieno ar daugiau asmenų, turinčių mokėti keliose valstybėse narėse nustatytus mokesčius, mokesstinė padėtis dažnai yra bendras arba papildomasis valstybių narių interesas, todėl dviem arba daugiau valstybių narių turėtų būti leidžiama bendru susitarimu arba savanoriškai vykdyti tokių asmenų vienalaikę kontrolę, kai minima bendroji kontrolė gali būti veiksmingesnė nei vienos valstybės narės vykdoma kontrolė.
- (14) Atsižvelgiant į kai kuriose valstybėse narėse galiojančius teisinius reikalavimus pranešti mokesčių mokėtojui apie sprendimus ir priemones, susijusias su jo mokėtinais

mokesčiais, taip pat atsižvelgiant į su tuo susijusius mokesčių administratorių patiriamus sunkumus, įskaitant atvejus, kai mokesčių mokėtojas persikelia į kitą valstybę narę, pageidautina, kad tokiomis aplinkybėmis mokesčių administratoriai galėtų paprašyti valstybės narės, į kurią persikėlė mokesčių mokėtojas, kompetentingų institucijų bendradarbiauti.

- (15) Siekiant skatinti tarptautinį administracinį bendradarbiavimą, valstybėms narėms, kurios pateikė prašymą suteikti informaciją arba privalomai ar savanoriškai perdavė informaciją, turėtų būti teikiami atsiliepinimai.
- (16) Valstybės narės ir Komisija privalo bendradarbiauti, kad būtų nuolat nagrinėjama bendradarbiavimo tvarka ir aptariamose srityse dalijamasi patirtimi bei geriausiaja praktika.
- (17) Siekiant administracinio bendradarbiavimo veiksmingumo, svarbu, kad pagal šią direktyvą gauta informacija ir dokumentai juos gavusioje valstybėje narėje galėtų būti panaudoti taip pat ir kitiems tikslams, jeigu tai leidžiama vadovaujantis tos valstybės narės teisės aktais. Taip pat svarbu, kad valstybės narės galėtų perduoti tą informaciją trečiajai šaliai.
- (18) Valstybė narė, paprašyta pateikti informaciją, gali atsisakyti ją perduoti, jeigu negali pateikti tokios informacijos dėl teisinių priežasčių arba tokia informacija atskleistų komercinę, pramoninę arba profesinę paslaptį ar komercinį procesą, arba tokios informacijos atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai.
- (19) Tačiau valstybės narės neturėtų atsisakyti perduoti tokią informaciją vien todėl, kad ta valstybė narė nėra ja suinteresuota, arba todėl, kad informaciją, susijusią su nuolatiniu kitos valstybės narės gyventoju, turi bankas, kita finansų įstaiga, paskirtasis asmuo, įgaliotasis agentas arba patikėtinis, arba todėl, kad ji susijusi su asmens nuosavybės interesais.
- (20) Taip pat reikėtų aiškiai nustatyti, kad valstybė narė neturėtų atsisakyti platesnio bendradarbiavimo su kitomis valstybėmis narėmis, jeigu ji su trečiaja šalimi bendradarbiauja plačiau negu nustatyta šioje direktyvoje.
- (21) Informacija turėtų būti keičiamasi naudojant standartizuotas formas, formatus ir ryšio kanalą.
- (22) Reikėtų vertinti administracinio bendradarbiavimo veiksmingumą, ypač remiantis statistiniais duomenimis.
- (23) Šiai direktyvai įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimtos vadovaujantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁴.
- (24) Kadangi valstybės narės negali deramai pasiekti siūlomo veiksmo tikslų, t. y. užtikrinti veiksmingo administracinio valstybių narių bendradarbiavimo siekiant įveikti neigiamą didėjančios globalizacijos poveikį vidaus rinkai, atsižvelgdama į tai, kad reikiamo vienodumo ir veiksmingumo požiūriu tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, Bendrija, vadovaudamasi Sutarties 5 straipsnyje nustatytu subsidiarumo principu, gali priimti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva nesiimama daugiau negu būtina tiems tikslams pasiekti.

⁴ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

- (25) Šioje direktyvoje atsižvelgiama į pagrindines teises ir laikomasi principų, pripažįstamų visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šioje direktyvoje nustatomos taisyklės ir tvarka, kuria valstybių narių administracinės institucijos bendradarbiauja tarpusavyje ir su Komisija, kad būtų teisingai vertinami 2 straipsnyje nurodyti mokesčiai, taip pat nustatomos keitimosi tam tikra informacija elektroniniu būdu taisyklės ir tvarka.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma visiems bet kokios rūšies mokesčiams, neatsižvelgiant į jų taikymo būdą, išskyrus netiesioginius mokesčius, kuriems jau taikomi Bendrijos teisės aktai dėl valstybių narių administracinio bendradarbiavimo.
2. Direktyva taip pat taikoma privalomojo socialinio draudimo įmokoms, mokėtinoms valstybei narei ar valstybės narės padaliniiui arba pagal viešąją teisę įsteigtoms socialinio draudimo įstaigoms.
3. Ši direktyva taikoma 1 ir 2 dalyse nurodytiems mokesčiams, taikomiems teritorijoje, kuriai taikoma Sutartis, remiantis jos 299 straipsniu.

3 straipsnis

Apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamos šios apibrėžtys:

1. kompetentinga institucija – valstybės narės paskirta institucija, atsakinga už šios direktyvos taikymą (tiesiogiai ar pavedus);
2. administracinis tyrimas – kontrolė, patikrinimai ir visi kiti veiksmai, kurių valstybės narės imasi įgyvendindamos įsipareigojimus, kad užtikrintų tinkamą mokesčių teisės aktų taikymą;
3. keitimasis prašoma informacija – keitimasis informacija remiantis prašymu, kurį prašančioji valstybė narė konkrečiu atveju pateikia valstybei narei, į kurią kreipiamasi;
4. privalomas keitimasis informacija – sistemingas iš anksto nustatytos informacijos perdavimas kitai valstybei narei be išankstinio prašymo iš anksto nustatytais reguliariais intervalais arba gavus tą informaciją;
5. savanoriškas keitimasis informacija – nesistemingas informacijos perdavimas kitai valstybei narei bet kuriuo metu ir be išankstinio prašymo;
6. asmuo:
 - a) fizinis asmuo;
 - b) juridinis asmuo;

- c) jeigu taip nustatoma galiojančiuose teisės aktuose, asmenų asociacija, galinti atlikti teisinius veiksmus, tačiau neturinti juridinio asmens teisinio statuso;
 - d) bet kokia juridinė struktūra, įskaitant bendrijas ir trestus, kurių pajamoms ar kapitalui taikomas kuris nors iš mokesčių, kuriems taikoma ši direktyva;
7. suteikti prieigą – leisti naudotis tam tikra elektronine duomenų baze ir elektroniniu būdu gauti duomenis;
 8. elektroniniu būdu – naudojantis elektronine duomenų apdorojimo, įskaitant skaitmeninį suspaudimą, ir saugojimo įranga, taip pat tinklais, radijo ryšiu, optinėmis technologijomis ar kitomis elektromagnetinėmis priemonėmis;
 9. CCN tinklas – bendruoju ryšio tinklu (CNN) pagrįsta bendra platforma, kurią Bendrija sukūrė, kad elektroniniu būdu būtų užtikrinti kompetentingų institucijų informacijos mainai muitų ir apmokestinimo srityje.

4 straipsnis

Organizavimas

1. Kiekviena valstybė narė ne vėliau kaip praėjus mėnesiui nuo šios direktyvos įsigaliojimo datos nurodo Komisijai kompetentingą instituciją, turinčią teisę taikyti šią direktyvą.
Komisija informuoja visas valstybes nares apie valstybių narių kompetentingas institucijas.
2. Kiekviena valstybė narė paskiria vieną mokesčių srities ryšių tarnybą, kuriai tenka pagrindinė atsakomybė už administracinio bendradarbiavimo srities, kuriai taikoma ši direktyva, ryšius su kitomis valstybėmis narėmis.
Ji apie tai praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.
3. Kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija gali paskirti mokesčių srities ryšių skyrius.
Mokesčių srities ryšių skyrius – bet kokia įstaiga, išskyrus mokesčių srities ryšių tarnybą, turinti konkrečią teritorinę kompetenciją arba specialiąją atsakomybę. Ji įgaliojama tiesiogiai keistis informacija remdamasi šia direktyva.
Mokesčių srities ryšių tarnyba atsako už minėtų skyrių sąrašo atnaujinimą bei jo pateikimą kitų atitinkamų valstybių narių mokesčių srities ryšių tarnyboms ir Komisijai.
4. Kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija gali paskirti kompetentingus pareigūnus, kurie būtų įgalioti tiesiogiai vykdyti administracinį bendradarbiavimą pagal šią direktyvą, išskyrus atvejus, kai pagal šią direktyvą būtinas specialus įgaliojimas.
Mokesčių srities ryšių tarnyba atsako už šių kompetentingų pareigūnų sąrašo atnaujinimą bei jo pateikimą kitų atitinkamų valstybių narių mokesčių srities ryšių tarnyboms ir Komisijai.
5. Administracinį bendradarbiavimą pagal šią direktyvą vykdančios pareigūnai bet kuriuo atveju laikomi šios srities kompetentingais pareigūnais kompetentingų institucijų nustatyta tvarka.

6. Išsiuntęs ar gavęs bendradarbiavimo prašymą arba atsakymą į tokį prašymą, mokesčių srities ryšių skyrius arba kompetentingas pareigūnas praneša apie tai savo valstybės narės mokesčių srities ryšių tarnybai šios valstybės narės nustatyta tvarka.
7. Jeigu mokesčių srities ryšių skyrius arba kompetentingas pareigūnas gauna prašymą bendradarbiauti, pagal kurį būtina imtis veiksmų pažeidžiant teritorinę arba veiklos kompetenciją, jis nedelsdamas perduoda minėtą prašymą valstybės narės mokesčių srities ryšių tarnybai ir praneša apie tai prašymą pateikusiai institucijai. Tokiu atveju 8 straipsnyje nustatytas laikotarpis prasideda kitą dieną po bendradarbiavimo prašymo perdavimo mokesčių srities ryšių tarnybai.

II SKYRIUS

KEITIMASIS INFORMACIJA

I SKIRSNIS

KEITIMASIS INFORMACIJA GAVUS PRAŠYMĄ

5 straipsnis

Keitimosi informacija gavus prašymą tvarka

1. Valstybės narės mokesčių srities ryšių tarnybai, mokesčių srities ryšių skyriui arba bet kuriam kompetentingam pareigūnui (toliau – prašančioji institucija) paprašius, prašymą bendradarbiauti gavusios valstybės narės mokesčių srities ryšių tarnyba, mokesčių srities ryšių skyrius ar bet kuris kompetentingas pareigūnas (toliau – institucija, į kurią kreipiamasi) pateikia informaciją, kuri gali būti svarbi siekiant teisingai įvertinti 2 straipsnyje nurodytus mokesčius, įskaitant visą informaciją, susijusią su konkrečiu atveju ar atvejais.
2. Institucija, į kurią kreipiamasi, pateikia prašančiajai institucijai visą svarbią informaciją, kurią ji turi arba gauna atlikusi administracinius tyrimus.

6 straipsnis

Administraciniai tyrimai

1. Institucija, į kurią kreipiamasi, imasi priemonių, kad būtų atlikti visi 5 straipsnyje nurodytai informacijai gauti reikalingi administraciniai tyrimai.
2. 5 straipsnio 1 dalyje nurodytame prašyme gali būti pateiktas motyvuotas prašymas atlikti konkretų administracinį tyrimą. Jeigu institucija, į kurią kreipiamasi, nusprendžia, kad administracinis tyrimas nebūtinai, ji nedelsdama praneša prašančiajai institucijai apie tokio sprendimo priežastis.
3. Siekdama gauti prašomą informaciją arba atlikti prašomą administracinį tyrimą, institucija, į kurią kreipiamasi, elgiasi taip, lyg veiktų savo iniciatyva arba paprašyta savo valstybės narės kitos institucijos.

7 straipsnis

Terminai

1. Institucija, į kurią kreipiamasi, 5 straipsnyje nurodytą informaciją pateikia kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo prašymo gavimo dienos.
Tačiau jeigu institucija, į kurią kreipiamasi, jau turi tą informaciją, informacija turi būti perduota per vieną mėnesį nuo minėtos dienos.
2. Tam tikrų specialių kategorijų atvejais, įskaitant sudėtingus atvejus, institucija, į kurią kreipiamasi, ir prašančioji institucija gali sutarti dėl kitokių terminų nei nustatyti 1 dalyje.
3. Gavusi prašančiosios institucijos prašymą, institucija, į kurią kreipiamasi, nedelsdama, bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per penkias dienas nuo gavimo dienos, elektroniniu būdu patvirtina gavusi prašymą.
4. Institucija, į kurią kreipiamasi, per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo dienos praneša prašančiajai institucijai apie visus prašymo trūkumus ir ar reikia pateikti kokią nors papildomą aiškinamąją informaciją.
5. Jeigu institucija, į kurią kreipiamasi, negali įvykdyti prašymo iki termino pabaigos, ji nedelsdama, bet kuriuo atveju per tris mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, praneša apie tai prašančiajai institucijai ir nurodo neįvykdymo priežastis bei datą, iki kurios ji mano galėsianti įvykdyti prašymą.
6. Jeigu institucija, į kurią kreipiamasi, negali įvykdyti prašymo suteikti informaciją arba atsisako jį vykdyti, ji nedelsdama, bet kuriuo atveju per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo dienos, praneša priežastis prašančiajai institucijai.

II SKIRSNIS

PRIVALOMAS KEITIMASIS INFORMACIJA

8 straipsnis

Privalomo keitimosi informacija apimtis ir sąlygos

1. Kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija privalomo keitimosi būdu perduoda kitoms valstybėms narėms informaciją apie specialių rūšių pajamas ir kapitalą.
2. Per dvejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo datos Komisija, vadovaudamasi 24 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, nustato:
 - a) reglamentuojamų pajamų ir kapitalo rūšis;
 - b) informacijos, kuria turi būti keičiamasi, pobūdį;
 - c) bet kokias specialias sąlygas ar apribojimus, taikomus a punkte nurodytoms kategorijoms;
 - d) keitimosi informacija periodiškumą;
 - e) keitimosi informacija praktines priemones.
3. Be 2 dalyje nurodytų rūšių pajamų ir kapitalo, kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija bet kurios kitos susijusios valstybės narės kompetentingai

institucijai 2 straipsnyje nurodytiems mokesčiams teisingai įvertinti būtina informaciją, taikydama privalomo keitimosi būdą, perduoda bet kuriuo iš šių atvejų:

- a) kai manoma, kad apmokestinama informacijos paskirties valstybėje narėje ir kilmės valstybės narei pateikus informaciją gali padidėti kontrolės sistemos veiksmingumas,
- b) kai valstybė narė turi pagrindo manyti, kad kitoje valstybėje narėje nebuvo laikomasi arba gali būti nesilaikoma mokesčių teisės aktų,
- c) jeigu yra netinkamo apmokestinimo kitoje valstybėje narėje pavojus,
- d) jeigu kitoje valstybėje dėl kokios nors priežasties buvo slepiami mokesčiai arba vengiama juos sumokėti, ypač kai skirtingose valstybėse narėse veikiančios įmonės tarpusavyje dirbtinai perveda pelną arba jeigu tokios dviejų valstybių narių įmonių operacijos atliekamos per trečiąją šalį, siekiant pasinaudoti mokesčiais privalumais.

4. Jeigu valstybės narės sudaro dvišalius ar daugiašalius susitarimus siekdamas teisingai vertinti 2 straipsnyje nurodytus mokesčius, jos įtraukia į juos nuostatas dėl privalomo keitimosi informacija apie tam tikrų rūšių pajamas ir kapitalą. Šiuo tikslu jos tuose susitarimuose nurodo šiuos dalykus:

- a) reglamentuojamų pajamų ir kapitalo rūšis;
- b) informacijos, kuria turi būti keičiamasi, pobūdį;
- c) bet kokias specialias sąlygas ar apribojimus, taikomus a punkte nurodytoms kategorijoms;
- d) keitimosi informacija periodiškumą;
- e) praktines keitimosi informacija priemones.

Valstybės narės persiunčia Komisijai sudarytus susitarimus. Komisija suteikia visoms kitoms valstybėms narėms prieigą prie šių susitarimų.

Komisija 24 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka priima pavyzdinį susitarimą.

III SKIRSNIS

SAVANORIŠKAS KEITIMASIS INFORMACIJA

9 straipsnis

Mastas ir sąlygos

Valstybių narių kompetentingos institucijos gali bet kuriuo atveju savanoriško keitimosi būdu perduoti viena kitai bet kokią joms žinomą 1 straipsnyje nurodytą informaciją, ypač kai manoma, jog apmokestinama informacijos paskirties valstybėje narėje ir kilmės valstybei narei pateikus informacija gali padidėti kontrolės sistemos veiksmingumas.

III SKYRIUS

KITOS ADMINISTRACINIO BENDRADARBIAVIMO FORMOS

I SKIRSNIS

BUVIMAS ADMINISTRACINĖSE PATALPOSE IR DALYVAVIMAS ATLIEKANT ADMINISTRACINIUS TYRIMUS

10 straipsnis

Apimtis ir sąlygos

1. Prašančiajai institucijai ir institucijai, į kurią kreipiamasi, susitarus pastarosios institucijos nustatyta tvarka, siekdami keistis 1 straipsnyje nurodyta informacija, prašančiosios institucijos įgalioti pareigūnai gali:

- a) būti tose patalpose, kuriose vykdomos valstybės narės, kurioje įsteigta institucija, į kurią kreipiamasi, administracinės institucijos funkcijos;
- b) būti valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teritorijoje, kai atliekami administraciniai tyrimai.

Jeigu prašoma informacija yra dokumentuose, kuriais institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnai gali naudotis, prašančiosios institucijos pareigūnams duodamos tokių dokumentų kopijos.

2. Kai prašančiosios institucijos pareigūnai dalyvauja atliekant administracinius tyrimus vadovaujantis 1 dalimi, jie gali naudotis institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnams suteiktais tikrinimo įgaliojimais, jeigu tais įgaliojimais jie naudojasi vadovaudamiesi valstybės narės, į kurią kreipiamasi, įstatymais arba kitais teisės aktais.

Jeigu tiriamasis asmuo atsisako paisyti prašančiosios institucijos pareigūnų tikrinimo priemonių, institucija, į kurią kreipiamasi, tokį atsisakymą laiko pareikštu jos pačios pareigūnams.

3. Prašančiosios valstybės narės įgalioti pareigūnai kitoje valstybėje narėje esantys vadovaujantis 1 dalimi, bet kuriuo metu turi būti pasirengę pateikti raštišką įgaliojimą, kuriame būtų nurodyta jų tapatybė ir oficialios pareigos.

II SKIRSNIS VIENALAIKĖ KONTROLĖ

11 straipsnis

Vienalaikė kontrolė

1. Jeigu dvi ar daugiau valstybių narių sutinka savo teritorijoje vykdyti vieno ar daugiau asmenų, kurių mokestinė padėtis yra bendras arba papildomasis šių valstybių narių interesas, vienalaikę kontrolę, siekdamas keistis tokiu būdu gauta informacija, taikomos 2, 3 ir 4 dalys.
2. Kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija savarankiškai nustato asmenis, kuriems ketina siūlyti taikyti vienalaikę kontrolę. Ši institucija praneša atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms apie visus atvejus, kuriais siūlo taikyti vienalaikę kontrolę, ir nurodo pasirinkimo priežastis.
Ji taip pat nurodo, kokį laikotarpį minėta kontrolė turėtų būti vykdoma.
3. Kiekvienos susijusios valstybės narės kompetentinga institucija nusprendžia, ar ji pageidauja dalyvauti vykdant vienalaikę kontrolę. Valstybės narės kompetentinga institucija vienalaikę kontrolę pasiūliusiai institucijai patvirtina sutinkanti arba perduoda motyvuotą atsisakymą.
4. Kiekvienos susijusios valstybės narės kompetentinga institucija skiria atstovą kontrolės veiksmams prižiūrėti ir koordinuoti.

III SKIRSNIS ADMINISTRACINIS PRANEŠIMAS

12 straipsnis

Prašymas pranešti

1. Valstybės narės kompetentingai institucijai paprašius, kitos valstybės narės kompetentinga institucija, vadovaudamasi valstybės narės, į kurią kreipiamasi, pranešimą apie panašius dokumentus reglamentuojančiomis taisyklėmis, praneša adresatui apie visus prašančiosios valstybės narės administracinių institucijų priimtus dokumentus ir sprendimus, susijusius su mokesčiais, kuriems taikoma ši direktyva, reglamentuojančių teisės aktų taikymu tos valstybės narės teritorijoje.
2. Prašymuose pranešti nurodomas dokumento ar sprendimo, apie kurį turi būti pranešta, dalykas ir pateikiamas adresato vardas, pavardė (pavadinimas), adresas ir bet kokia kita informacija, galinti padėti nustatyti adresato tapatybę.
3. Institucija, į kurią kreipiamasi, nedelsdama praneša prašančiajai institucijai apie prašymo pranešti vykdymą ir pirmiausia nurodo pranešimo apie sprendimą ar dokumentą įteikimo adresatui datą.

IV SKIRSNIS ATSILIEPIMAI

13 straipsnis

Sąlygos

1. Valstybių narių kompetentingos institucijos kuo greičiau ir ne vėliau kaip praėjus trimis mėnesiams po to, kai buvo pasiremta bet koku atsakymu į prašymą suteikti informaciją arba savanoriškai pateikta informacija, pateikia kitoms valstybėms narėms atsiliepimus.
2. Valstybių narių kompetentingos institucijos kartą per metus pateikia kitoms susijusioms valstybėms narėms atsiliepimus apie privalomą keitimąsi informacija. Jeigu atsiliepimai susiję su informacija, pateikta pagal 8 straipsnio 1 ir 2 dalis, data, iki kurios tokie atsiliepimai turi būti pateikti, nustatoma 23 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Jeigu atsiliepimai susiję su informacija, pateikta pagal 8 straipsnio 3 ir 4 dalis, data, iki kurios tokie atsiliepimai turi būti pateikti, nustatoma susijusių valstybių narių susitarimu.
3. Komisija, vadovaudamasi 24 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, nustato praktines nuostatas.

V SKIRSNIS

GERIAUSIOSIOS PRAKTIKOS IR PATIRTIES FORMAVIMAS

14 straipsnis

Mastas ir sąlygos

1. Valstybės narės kartu su Komisija stebi pagal šią direktyvą vykdomą administracinį bendradarbiavimą ir dalijasi patirtimi, siekdamos gerinti tokį bendradarbiavimą ir tam tikrais atvejais parengti taisykles atitinkamose srityse.
2. 23 straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka Komisija gali priimti gaires visų pirma dėl:
 - a) šalių apžvalgų, kurių tikslas būtų dalytis informacija apie administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje vykdomų nacionalinių teisės aktų priežiūrą kiekvienoje valstybėje narėje;
 - b) rizikos valdymo metodų;
 - c) bet kokių kitų veiksmų, kurie laikomi būtiniais siekiant dalytis geriausiaja praktika ir patirtimi.

IV SKYRIUS

ADMINISTRACINIO BENDRADARBIAVIMO SĄLYGOS

15 straipsnis

Informacijos ir dokumentų atskleidimas

1. Informacija ir dokumentai, kuriuos prašančioji institucija arba institucija, į kurią kreipiamasi, gauna pagal šią direktyvą, gali būti atskleista kitoms tos pačios valstybės narės valdžios institucijoms, jeigu tai leidžiama pagal tos valstybės narės teisės aktus, net jei ta informacija gali būti naudojama kitais tikslais nei nurodytieji 2 straipsnyje.
2. Jeigu valstybės narės kompetentinga institucija mano, kad informacija, kurią gavo iš kitos valstybės narės kompetentingos institucijos, gali būti naudinga trečiosios valstybės narės kompetentingai institucijai, ji gali perduoti tą informaciją šiai kompetentingai institucijai, jeigu tokia informacija perduodama laikantis šioje direktyvoje nustatytų taisyklių ir tvarkos.
3. Informacija, ataskaitomis, pranešimais ir bet kokiais kitais dokumentais arba patvirtintomis jų kopijomis ar išrašais, kuriuos gavo institucija, į kurią kreipiamasi, ir pagal šią direktyvą perdavė prašančiajai institucijai, valstybės narės, kurioje yra prašančioji institucija, kompetentingos įstaigos gali remtis arba naudotis kaip įrodymais tokiu pat pagrindu, kaip ir kita institucijos toje šalyje pateikta panašia informacija, ataskaitomis, pareiškimais ir bet kokiais kitais dokumentais.

16 straipsnis

Prievolės

1. Vienos valstybės narės institucija, į kurią kreipiamasi, pateikia kitos valstybės narės prašančiajai institucijai 5 straipsnyje nurodytą informaciją, jeigu:
 - a) prašymų suteikti informaciją, kuriuos per konkretų laikotarpį pateikė prašančioji institucija, skaičius ir pobūdis yra tokie, kad institucijai, į kurią kreipiamasi, neužkraunama neproporcinga administracinė našta;
 - b) prašančioji institucija išnaudojo įprastinius informacijos šaltinius, kuriais tomis aplinkybėmis ji galėjo pasinaudoti prašomai informacijai gauti, nesukeldama rizikos, kad bus sunkiau pasiekti pageidaujama tikslą.
2. Šia direktyva valstybė narė, kurios prašoma suteikti informaciją, neįpareigojama atlikti tyrimų ar suteikti informacijos, jeigu šios valstybės narės teisės aktai neleidžia atlikti tokių tyrimų arba rinkti tokią informaciją minimos valstybės narės tikslams.
3. Valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetentinga institucija gali atsisakyti pateikti informaciją, jeigu prašančioji valstybė narė dėl teisinių priežasčių negali suteikti panašios informacijos.
4. Prašymas suteikti informaciją, kuri atskleistų komercinę, pramoninę arba profesinę paslaptį ar komercinį procesą arba kurios atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai, gali būti atmestas.
5. Institucija, į kurią kreipiamasi, praneša prašančiajai institucijai prašymo suteikti informaciją atmetimo priežastis.

6. Dokumentų originalai pateikiami tik tuo atveju, jei tai neprieštarauja toje valstybėje narėje, kurioje įsteigta institucija, į kurią kreipiamasi, galiojančioms nuostatom.

17 straipsnis

Ribojimai

1. Jeigu valstybė narė prašo suteikti informaciją vadovaujantis šia direktyva, kita valstybė narė reikiamai informacijai surinkti naudoja prašomai informacijai gauti skirtas priemones, net jei kitai valstybei narei ir nereikia tokios informacijos savo mokesčių tikslais. Šia prievole nepažeidžiamos 16 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys, kurių taikymas jokių būdu nereiškia, kad valstybei narei leidžiama atsisakyti suteikti informaciją vien dėl to, kad ji nėra suinteresuota tokia informacija.
2. 16 straipsnio 2 ir 4 dalys jokių būdu nereiškia, kad valstybės narės institucijai, į kurią kreipiamasi, leidžiama atsisakyti pateikti informaciją apie asmenį, kuris yra valstybės narės, kurioje yra prašančioji institucija, rezidentas mokesčių tikslais, tik todėl, kad šią informaciją turi bankas, kita finansų įstaiga, paskirtasis asmuo, įgaliotasis agentas arba patikėtinis, arba todėl, kad ji susijusi su asmens nuosavybės interesais.

18 straipsnis

Platesnis bendradarbiavimas

Jeigu valstybė narė su kuria nors trečiaja šalimi bendradarbiauja plačiau, negu nustatyta šioje direktyvoje, ji negali atsisakyti taip pat plačiai bendradarbiauti su kita valstybe nare.

19 straipsnis

Standartinės formos ir kompiuteriniai formatai

1. Prašymai suteikti informaciją ir atlikti administracinius tyrimus pagal 5 straipsnį ir atsakymai į juos, patvirtinimai, prašymai suteikti papildomos aiškinamosios informacijos, pranešimai apie negalėjimą įvykdyti prašymą arba prašymo atmetimą pagal 6 straipsnį kiek įmanoma siunčiami naudojant standartinę formą, kurią Komisija priima 24 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.
Prie standartinių formų gali būti pridedamos ataskaitos, pranešimai ir bet kokie kiti dokumentai arba patvirtintos jų kopijos ar išrašai.
2. Informacija, kuria vadovaujantis 9 straipsniu keičiamasi savanoriškai, prašymai įteikti administracinius pranešimus vadovaujantis 12 straipsniu ir atsiliepiamai, teikiami vadovaujantis 13 straipsniu, siunčiama naudojant 1 dalyje nurodytą standartinę formą.
3. Informacija, kuria vadovaujantis 8 straipsniu keičiamasi privalomai, siunčiama naudojant 24 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisijos priimtą standartinį kompiuterinį formatą, skirtą palengvinti privalomą keitimąsi informacija ir pagrįstą esamu kompiuteriniu formatu, naudojamu taikant Tarybos direktyvos 2003/48/EB⁵ 9 straipsnį, kuris turi būti naudojamas visų rūšių privalomam keitimuisi informacija.

⁵ OL L 157, 2003 6 26, p. 38.

20 straipsnis

Praktinės nuostatos

1. Vadovaujantis šia direktyva perduodama informacija kiek įmanoma teikiama elektroniniu būdu naudojant bendrąjį ryšio tinklą ir bendrąją sistemos sąsają (CCN tinklą).
Prireikus 24 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija priima pirmajai pastraipai įgyvendinti reikalingas praktines nuostatas.
2. Komisija bus atsakinga už visus CCN tinklo patobulinimus, kurių reikia, kad valstybės narės galėtų keistis šia informacija.
Valstybės narės bus atsakingos už visus savo sistemų patobulinimus, kurių reikia, kad šia informacija būtų galima keistis CCN tinklu.
Valstybės narės atsisako bet kokių reikalavimų atlyginti išlaidas, patirtas taikant šią direktyvą, išskyrus tam tikrais atvejais ekspertams sumokėtą užmokestį.
3. Europos Komisijos saugumo akreditacijos tarnybos tinkamai akredituoti asmenys gali gauti tik tokią prieigą prie šios informacijos, kurios reikia CCN tinklui prižiūrėti, palaikyti ir tobulinti
4. Prašymai bendradarbiauti, įskaitant prašymus pranešti, ir pridedami dokumentai gali būti parengti bet kokia institucijos, į kurią kreipiamasi, ir prašančiosios institucijos sutarta kalba.
Prašymų vertimas į valstybės narės, kurioje įsteigta institucija, į kurią kreipiamasi, oficialią kalbą arba vieną iš oficialių kalbų prie tų prašymų pridedamas tik ypatingais atvejais, kai institucija, į kurią kreipiamasi, nurodo, kodėl prašo vertimo.
5. 24 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija gali nustatyti mažiausią atitinkamų mokesčių ribinį dydį, dėl kurio gali būti pateiktas prašymas bendradarbiauti, privalomai arba savanoriškai keičiamasi informacija.

21 straipsnis

Specialiosios prievolės

1. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, kad būtų:
 - a) užtikrintas veiksmingas 4 straipsnyje nurodytų institucijų veiklos koordinavimas;
 - b) užtikrintas tiesioginis 4 straipsnyje nurodytų institucijų bendradarbiavimas;
 - c) užtikrintas sklandus šioje direktyvoje numatytų administracinio bendradarbiavimo nuostatų veikimas.
2. Komisija perduoda kiekvienai valstybei narei visą bendro pobūdžio informaciją apie šios direktyvos įgyvendinimą ir taikymą, kurią gauna ir kurią gali pateikti.

V SKYRIUS

RYŠIAI SU KOMISIJA

22 straipsnis

Įvertinimas

1. Valstybės narės ir Komisija nagrinėja bei vertina, kaip vyksta šioje direktyvoje numatytas administracinis bendradarbiavimas.
2. Valstybės narės perduoda Komisijai visą administracinio bendradarbiavimo vadovaujantis šia direktyva veiksmingumui kovojant su mokesčių slėpimu ir vengimu įvertinti būtiną informaciją.
3. Valstybės narės perduoda Komisijai metinį privalomo keitimosi informacija, kaip nurodyta 8 straipsnyje, veiksmingumo įvertinimą ir praneša pasiektus praktinius rezultatus. Komisija patvirtina šio metinio įvertinimo perdavimo formą ir sąlygas 24 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.
4. 24 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija nustato statistinių duomenų, kuriuos valstybės narės turi pateikti šios direktyvos veikimui įvertinti, sąrašą.

VI SKYRIUS

RYŠIAI SU TREČIOSIOMIS ŠALIMIS

23 straipsnis

Keitimasis informacija su trečiosiomis šalimis

1. Jeigu valstybės narės kompetentinga institucija gauna iš trečiosios šalies informaciją, reikalingą 2 straipsnyje nurodytiems mokesčiams teisingai įvertinti, minėta institucija pateikia tą informaciją valstybių narių kompetentingoms institucijoms, kurioms ta informacija gali būti naudinga, ir bet kuriuo atveju – visoms institucijoms, kurios prašo tos informacijos, jeigu tai leidžiama pagal su ta trečiąja šalimi sudarytus tarptautinius susitarimus.

Valstybės narės pasirūpina, kad būsimuose susitarimuose su trečiosiomis šalimis nebūtų tokios išimties.
2. Kompetentingos institucijos, vadovaudamosi savo šalies nuostatomis dėl asmens duomenų perdavimo trečiosioms šalims, gali perduoti pagal šią direktyvą gautą informaciją trečiajai šaliai, jeigu atitinkamos visos šios sąlygos:
 - a) su tokiu informacijos perdavimu sutinka visos tą informaciją pateikusios kompetentingos institucijos;
 - b) susijusi trečioji šalis įsipareigojo bendradarbiauti, kad būtų galima surinkti pažeidžiančių arba neteisėtų operacijų, kurios, kaip atrodo, prieštarauja mokesčių teisės aktams arba kuriomis piktnaudžiaujama tais teisės aktais, įrodymus.

VII SKYRIUS

BENDROSIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

24 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda komitetas, vadinamas Administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje komitetu.
2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai.
Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nurodytas laikotarpis – trys mėnesiai.

3. Be pareigų, vykdomų vadovaujantis 2 dalimi, Administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje komitetas taip pat nagrinėja bet kokius šios direktyvos taikymo klausimus, kuriuos savo iniciatyva arba kurios nors valstybės narės atstovo prašymu iškelia komiteto pirmininkas.

25 straipsnis

Ataskaitų teikimas

Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia šios direktyvos taikymo ataskaitą ne vėliau kaip po penkerių metų nuo šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę datos, kaip nurodyta 27 straipsnio 1 dalies pirmajame sakinyje.

26 straipsnis

Direktyvos 77/799/EEB panaikinimas

Direktyva 77/799/EEB panaikinama nuo 2010 m. sausio 1 d.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą.

27 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki 2010 m. sausio 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstą bei tų nuostatų ir šios direktyvos atitikmenų lentelę.
Priimdamos tas nuostatas, valstybės narės daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.
2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstą.

28 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

29 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

.
.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas